

РЕШЕНИЕ

№ 5804

гр. София, 05.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 61 състав,
в публично заседание на 21.09.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маргарита Немска

при участието на секретаря Кристина Петрова, като разгледа дело номер **5442** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и следващи от Административнопроцесуалния кодекс във връзка с чл.124б ал.4 от Закона за акцизите и данъчните складове.

Образувано е по жалба на „Биохум ООД с ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление –гр.Б., [улица], управлявано и представлявано от Д. В. Р. чрез адв.И. В. със съдебен адрес –гр.С., [улица], ет.2, ап.5 срещу Заповед за налагане на принудителна административна мярка по чл.124б ал.2 вр.ал.1 и чл.124а ал.1 от Закона за акцизите и данъчните складове № ВГ2022/4000-795-1/28.03.2023г., издадена от Директора на ТД Митница Р..

В жалбата се излагат аргументи, че оспорената заповед е незаконосъобразна и издадена в нарушение на материалния закон, допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Твърди се, че оспорената заповед не отговаря на изискванията на чл.59 АПК, тъй като не са изложени мотиви във връзка с всеки един от съществените елементи, обуславящи налагането на ПАМ. Твърди се, че нито актосъставителите, нито административнонаказващият орган са предложили на жалбоподателя да сключи споразумение, с което е нарушено правото му на защита.

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв.Й., преупълномощен от адв.И. В., който поддържа жалбата и моли същата да бъде уважена и да бъде отменена оспорената заповед.Претендира разноски по представен списък.

Ответникът - Директор на Териториална дирекция "Митница Р.. " – в съдебно заседание не се представлява, чрез процесуалният му представител юрисконсулт Т.

Ш., излага становище за неоснователност на жалбата и представя подробни писмени бележки. Претендира разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, след като се запозна с представените по делото доказателства и взе предвид становищата на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

На 16.07.2021 г. около 11:00 ч. митническите служители извършили проверка на цех за производство на дезинфектант и биоторове, находящ се в [населено място], общ. С., обл. Г., стопанисван от „БИОХУМ“ ООД, ЕИК:[ЕИК] в присъствието на Л. Г. Н. /работник във фирмата/. При извършените контролни действия в едно от складовите помещения били установени 2 бр. пластмасови цистерни с вместимост по 1000 литра всяка пълна до горе, за които Л. Г. Н. заявил, че съдържат дезинфектант. Митническите служители със служебен денситометър сериен №80490159 измерили алкохолно съдържание на течността, който отчел 66 % vol при 20°C. Във връзка с възникналата необходимост от установяване вида на стоката, код по Комбинираната номенклатура (КН) и алкохолно съдържание било пристъпено към вземане на представителна проба по реда на Наредба № 3/2006 г. на МФ. Взета била проба от митническите служители с протокол за вземане на проба №211/16.07.2021 г., която била изпратена за анализ в ЦМЛ в [населено място] със Заявка за анализ №32-228675/19.07.2021 г.

В друго помещение били установени 4 бр. европалета съдържащи 143 бр. пластмасови туби с вместимост по 20 литра течност с вид на дезинфектант. Измерено било алкохолното съдържание с горепосоченият денситометър, който отчел 66 % vol при 20°C. Във връзка с възникналата необходимост от установяване вида на стоката, код по Комбинираната номенклатура (КН) и алкохолното съдържание било пристъпено към вземане на представителна проба по реда на Наредба № 3/2006 г. на МФ. Взета била проба от митническите служители с протокол за вземане на проба №210/16.07.2021 г., която била изпратена за анализ в ЦМЛ в [населено място] със Заявка за анализ №32-228690/19.07.2021 г.

В същото помещение били установени 4 бр. пластмасови туби с вместимост по 20 литра и 1 бр. пластмасова туба с вместимост по 10 литра, съдържащи общо 90 литра течност с вид и мирис на спирт. Измерено било алкохолното съдържание с горепосоченият денситометър, който отчел 95 % vol при 20°C. Във връзка с възникналата необходимост от установяване вида на стоката, код по Комбинираната номенклатура (КН) и алкохолно съдържание било пристъпено към вземане на представителна проба по реда на Наредба № 3/2006 г. на МФ. Взета била проба от митническите служители с протокол за вземане на проба №209/16.07.2021 г., която била изпратена за анализ в ЦМЛ в [населено място] със Заявка за анализ №32-2287415/19.07.2021 г.

След приключване на действията по вземане на проби, митническите служители обезпечили съдовете с акцизни пломби. Контролните действия били описани подробно в Протокол за извършена проверка №21BG9950A030945/16.07.2021 г.

- Извършени са три експертизи от Централна митническа лаборатория М. №12_26.07.2021/17.08.2021г., касаеща Протокол за вземане на проба № 209/16.07.2021г, въз основа на която е констатирано, че изпитаната проба представлява неденатуриран етилов алкохол, с действително алкохолно съдържание по обем 95,5% vol при 20°C;

- М. №13 26.07.2021/17.08.2021 г., касаеща Протокол за вземане на проба №

210/16.07.2021г., видно от която в изпитаната проба се установява основно съдържание на етилов алкохол и вода, както и минимално наличие на етил ацетат и глицерол. Съгласно определените физико-химични показатели и експертната оценка изпитаната проба представлява неденатуриран етилов алкохол, с действително алкохолно съдържание по обем, по-малко от 80% vol при 20°C;

- М. №14 26.07.2021/17.08.2021 г., касаеща Протокол за вземане на проба № 211/16.07.2021г, видно от която в изпитаната проба се установява основно съдържание на етилов алкохол и вода, както и минимално наличие на етил ацетат и глицерол. Съгласно определените физико-химични показатели и експертната оценка изпитаната проба представлява неденатуриран етилов алкохол, с действително алкохолно съдържание по обем, по-малко от 80% vol при 20°C.

Въз основа на установеното бил издаден Акт за установяване на административно нарушение №BG14122022/4000/A-1280 от 14.12.2022г. за извършено административно нарушение по чл.126 ал.1 т.2 от ЗАДС.

Въз основа на съставения акт е издадено Наказателно постановление № BG2022/4000-795/24.03.2023г. от Началник на отдел „Митническо разузнаване и разследване“ в ТД Митница Р., затова че на 16.07.2021 г. в цех за производство на дезинфектант и биоторове, находящ се в [населено място], общ. С., обл. Г., стопанисван от „БИОХУМ“ ООД, ЕИК:[ЕИК], се държат акцизни стоки по чл. 2, т. 1 от ЗАДС: общо 4950 литра неденатуриран етилов алкохол /90 литра неденатуриран етилов алкохол с действително алкохолно съдържание по обем 96,4% vol при 20°C, вложен в 5бр. туби; 2860 литра неденатуриран етилов алкохол с действително алкохолно съдържание по обем 67,7% vol при 20°C, вложен в 143бр. туби по 20л. всяка и 2000 литра неденатуриран етилов алкохол с действително алкохолно съдържание по обем 65,2% vol при 20°C, вложен в 2бр. съда по 1000л. всеки/, без данъчен документ, фактура или друг документ по смисъла на ЗАДС, удостоверяващ плащането, начисляването или обезпечаването на акциза, с което е осъществил състава на чл. 126, ал. 1 от ЗАДС., като на жалбоподателя е наложена имуществена санкция в размер на 73 195,56 лева и на основание чл.124 ал.1 от ЗАДС в полза на държавата е отнет предмета на нарушението –акцизни стоки по чл.2 т.1 от ЗАДС.

На основание чл.124а ал.1 от ЗАДС във връзка с чл.126 ал.1 от ЗАДС е лишено дружеството –жалбоподател от право да държи, предлага или продава акцизни стоки по чл.2 ал.1 от ЗАДС /алкохол и алкохолни напитки/ в обект – цех за производство на дезинфектант и биоторове, находящ се в [населено място], общ.С., обл.Г. за срок от 1 месец.

На 28.03.2023 г. от директора на ТД "Митница Р. " на Агенция "Митници" е издадена Заповед за налагане на принудителна административна мярка № BG2022/4000-795-1/28.03.2023г., с която на основание чл. 124б, ал. 1 във връзка с чл.124а ал.1 и чл.126 ал.1 от ЗАДС е разпоредено запечатване на помещението, в което е установено нарушението – част от цех за производство на дезинфектант и биоторове, находящ се в [населено място], общ. С., обл. Г., стопанисван от „БИОХУМ“ ООД, ЕИК:[ЕИК], за срок от 1 месец, считано от 14 дневния срок от връчване на настоящата заповед. На основание чл.124в ал.1 от ЗАДС е забранен достъпа до помещението, в което е установено нарушението – част от цех за

производство на дезинфектант и биоторове, находящ се в [населено място], общ. С., обл. Г., стопанисван от „БИОХУМ“ ООД, ЕИК:[ЕИК], считано от датата на запечатването му. Указано е наличните стоки в обекта да бъдат отстранени в 14 дневен срок от връчване на настоящата заповед от „Биохум“ ООД или упълномощено от него лице. Процесната заповед е връчена на жалбоподателя ведно с наказателното постановление на 17.05.2023г. /лист 291 от делото/

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена срещу подлежащ на оспорване административен акт, от процесуално легитимирано лице и в срок, поради което е процесуално допустима.

Съгласно чл. 124б, ал. 2 ЗАДС принудителната административна мярка по ал. 1 се прилага с мотивирана заповед на директора на компетентната териториална дирекция или на оправомощено от него длъжностно лице по местонахождението на обекта. Процесната заповед е издадена от директор на ТД "Митница Р. " на Агенция "Митници", поради което съдът приема, че същата е издадена от компетентен орган. В тази връзка е приета и Заповед № 1642/27.07.2021г.,на директора на Агенция „Митници“ / лист 281 от делото/.

Спазена е формата (писмена) като заповедта съдържа всички необходими реквизити по чл. 59, ал. 2 АПК.

Неоснователно е възражението, направено с жалбата, за липса на фактически и правни основания в заповедта. Фактическите основания за издаване на административния акт са задължителен реквизит на акта, съставлявайки неговите мотиви, и следва да бъдат посочени, за да се прецени съотносимостта им към правното основание. В случая мотивите за издаването на оспорената заповед се съдържат в съдържанието на наказателно постановление № №BG2022/4000-795/24.03.2023г. от Началник на отдел „Митническо разузнаване и разследване“ в ТД Митница Р., към което изрично препраща оспорената заповед, и което е част от административната преписка. В този смисъл е и тълкуването, дадено в Тълкувателно решение № 16/31.03.1975 г. на ОСГК на Върховния съд на Република България. Посоченото тълкувателно решение допуска мотивите към административния акт да бъдат изложени и отделно от самия акт в друг документ, ако изхождат от същия административен орган, който е издал акта. Такъв документ е именно издаденото наказателно постановление, което е посочено в заповедта. Излагането на фактически и правни основания в административния акт е от съществено значение, тъй като само по този начин както адресатът на акта, така и съдът при осъществяване на съдебен контрол за законосъобразност, могат да установят кои са конкретните факти, въз основа на които административният орган е счел, че следва да упражни предоставените му властнически правомощия. В случая тези фактически основания се установяват чрез препращането към процесното наказателно постановление, чието съдържание е известно на лицето и е част от преписката, респ. известно е и на съда.

При издаване на принудителната административна мярка, административният орган действа в условията на обвързана компетентност, като няма право на самостоятелна преценка дали да наложи ПАМ при осъществено административно нарушение, включващо се в предметния обхват на чл.124а ал.1 от ЗАДС. Поради това излагането на конкретни мотиви, които се преследват с мярката не е необходимо, а посочването на конкретното наказателно постановление в достатъчна степен индивидуализира административното нарушение и релевантните факти, обосновавали ангажирането на

административнонаказателната отговорност.

Разпоредбата на чл. 124б, ал. 1 ЗАДС гласи, че при налагане на административно наказание по чл. 124а се прилага и принудителна административна мярка запечатване на обекта или обектите, където е установено нарушението, за срок един месец, а при повторно нарушение - за срок от 2 до 6 месеца. В случая срокът е законоустановен и не зависи от преценката на административния орган. В случая органът действа в условията на обвързана компетентност и е длъжен да предприеме описаните в закона действия, без право на преценка относно продължителността на мярката. Преценката, която органът е оправомощен да направи касае случаите на повторно нарушение, в които мярката се прилага за срок от 2 до 6 месеца, като едва в този случай органът ще дължи произнасяне с нарочни мотиви относно продължителността на срока. Конкретният случай не е такъв. Касае се за първо нарушение, при което органът е обвързан със срока, посочен в закона, а именно един месец.

Неоснователни са твърденията, че при налагане на ПАМ не е било открито отделно производство, както и че дружеството не е било уведомено изрично за започване на производството по налагането ѝ. Действително производството по АПК и ЗАНН са различни производства и се развиват независимо едно от друго.

Макар и независими едно от друго двете производства са обвързани, предвид това че с наказателното постановление на дружеството са наложени административни наказания – имуществена санкция по чл.126 ал.1 т.2 от ЗАДС и лишаване от право да упражнява дейност по чл.124а от ЗАДС. Съгласно разпоредбите на чл.124б ал.1 и ал.2 от ЗАДС, в случаите на налагане на административно наказание по чл.124а от ЗАДС се налага и ПАМ – запечатване на обекта, обектите, където е установено нарушението. Следователно компетентния административен орган налага ПАМ, като действа при условията на обвързана компетентност, както вече бе отбелязано. Двете производства по ЗАНН и по АПК за налагане на ПАМ са обвързани, доколкото налагането на ПАМ е предхождано от издаване на АУАН, който е предявен и връчен на жалбоподателя, предвид което същият се счита за уведомен за констатираното административно нарушение и предстоящото издаване на НП и Заповед за ПАМ, поради което не е необходимо изрично и отделно от връчване на АУАН да бъде уведомен за започване на административното производство по издаване на оспорената заповед.

Нормата на чл.124б от ЗАДС е императивна. Принудителната административна мярка се налага задължително при извършено административно нарушение, за което е наложено административно наказание по съответния ред. При налагане на административната принудителна мярка органът не може да извършва контрол за законосъобразност на НП. Административнонаказателната отговорност е самостоятелна и защитата по нея се осъществява по друг ред.

Предвид изложеното дотук, съдът намира, че не са допуснати съществени процесуални нарушения при издаването на процесната заповед. Същата е в съответствие и с материалния закон.

Извън предмета на настоящото производство е законосъобразността на процесното наказателно постановление, тъй като настоящият съдебен състав няма правна възможност да упражни косвен контрол върху правораздавателния акт, какъвто е наказателното постановление, подлежащ на съдебен контрол по реда на чл. 59, ал. 1 ЗАНН (ДВ, бр. 109 от 2020 г., в сила от 23.12.2021 г.), в който случай компетентен да

се произнесе е районният съд. Предвид наличието на извършено административно нарушение, констатирано и санкционирано по съответния ред, независимо дали същото се обжалва към настоящия момент или не, то съдът приема, че са налице предпоставките за издаване на процесната заповед за налагане на принудителна административна мярка.

Предвид изложеното дотук съдът намира, че оспорената заповед е законосъобразна и не са налице отменителни основания по чл. 146 АПК. Жалбата е неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

С оглед изхода на спора и на основание чл.143 ал.1 от АПК, във връзка с чл.78 ал.5 от ГПК, разноски се дължат на ответника, които са своевременно заявени с представените в съдебното заседание писмени бележки и са в размер на 80 лева за юрисконсултско възнаграждение.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 1 и, ал. 2 АПК, Административен съд София - град, III отделение, 62-ви състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Биохум“ ООД с ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление –гр.Б., [улица], управлявано и представлявано от Д. В. Р. чрез адв.И. В. със съдебен адрес –гр.С., [улица], ет.2, ап.5 срещу Заповед за налагане на принудителна административна мярка по чл.124б ал.2 вр.ал.1 и чл.124а ал.1 от Закона за акцизите и данъчните складове № ВГ2022/4000-795-1/28.03.2023г., издадена от Директора на ТД Митница Р..

ОСЪЖДА „Биохум“ ООД с ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление –гр.Б., [улица], управлявано и представлявано от Д. В. Р. да заплати на Агенция „Митници“ юрисконсултско възнаграждение в размер на 80/осемдесет/ лева.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му пред Върховния административен съд.

СЪДИЯ: